

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010628
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1516010628.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného L.. M. O., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 1T/99/2016 z 26.02.2018, na verejnom zasadnutí konanom 12. septembra 2018 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného L.. M. O., nar. XX.XX.XXXX v O. sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom samosudcu Okresného súdu Bratislava V z 26.02.2018, sp. zn. 1T/99/2016 bol obžalovaný L.. M. O. uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkom základe, že

ako zástupca spol. F., spol. s r.o., so sídlom A. rovnicami XX, N., IČO: XXX XX XXX, dňa 27. 10. 2014 v Showroome na G. ulici XX v N., podpísal so splnomocneným zástupcom poškodenej, L.. G. U., L.. arch M. P. objednávku na dodanie tovaru, na základe ktorej obvinený, L.. M. O. dňa 29. 10. 2014 prijal od poškodenej, L.. G. U., zálohu vo výške 3 200,- €, pričom s dohodnutým termínom dodania tovaru, a to do 14 dní a následne po ústnej dohode do dňa 06. 02. 2015, pričom uvedené termíny nedodrжал a teda dohodnuté plnenie neposkytol a potom, ako L.. G. U. od zmluvy dňa 20. 02. 2015 jednostranne odstúpila, jej nevrátil peňažné plnenie v celkovej výške 3 200,- €, pričom už v čase spisovania objednávky obv. L.. M. O. bolo zrejmé, že objednaný tovar nedodá, čím obvinený L.. M. O. svojim konaním spôsobil poškodenej L.. G. U., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom A. XX, XXX XX N., škodu v celkovej výške 3 200,- €,

Za to bol prvostupňovým súdom odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 2 rokov.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe uhradiť poškodeným škodu a to L.. M. B. vo výške 6932,74 Eur a poškodenej L.. G. U. škodu vo výške 3.200 Eur.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/59/2016 zo dňa 26.05.2016 vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 roka ako aj povinnosť uhradiť v

skúšobnej dobe spôsobenú škodu a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/127/2017 zo dňa 27.09.2017 vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu . Súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný uhradiť poškodenej L.. G. U. škodu vo výške 3.200 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu, čo do výroku o vine i výroku o treste podal riadne a včas odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Obhajcom odôvodnené odvolanie bolo doručené Okresnému súdu Bratislava V dňa 26.03.2018. Uviedol v ňom, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a právnym záverom, nevysporiadal sa dôsledne so všetkými okolnosťami a vykonanými dôkazmi významnými pre rozhodnutie, pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd pri svojom rozhodovaní posúdil zistené skutočnosti a vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného. Skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním nepreukazuje odôvodnený záver, že v čase uzavretia zmluvy s poškodenou konal v podvodnom úmysle, teda, že sa dopustil spáchania trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal bezpečne, jednoznačne a nepochybne za preukázané, že už pri uzatváraní zmluvy s poškodenou - pri vystavení objednávky dňa 27.10.2014, poškodenú uviedol do omylu tým, že zmluvu - objednávku za firmu F. s.r.o., podpísal sám, hoci nebol spoločníkom ani konateľom firmy, ale sa za neho vydával a účet - na ktorý zaplatila poškodená zálohu 3.200 eur, uviedol súkromný účet svojej manželky, čím je podľa súdu daný jeho podvodný úmysel.

Zdôraznil, že predmetná objednávka zo dňa 27.10.2014 bola uzavretá so spoločnosťou F. s.r.o., ako so samotnou právnickou osobou s vlastnou právnou subjektivitou, v ktorej obžalovaný síce pôsobil, avšak akékoľvek objednávky a zákazky boli vybavované vždy v mene spoločnosti F. s.r.o., nie v jeho mene. On sám, ako fyzická osoba, vo vlastnom mene neposkytoval žiadne služby, neuzatváral žiadne zmluvy, vždy išlo o konanie v mene spoločnosti F. s.r.o. Rovnako považoval za potrebné uviesť, že za poškodenú od začiatku v súvislosti s predmetnou zákazkou konal a komunikoval architekt L.. arch. M. P., zo spoločnosti V - architekti, s.r.o., ktorý sám uviedol, že obžalovaného poznal a muselo mu byť zrejmé, že v akej obchodnej spoločnosti pôsobí. Okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol, že obžalovaný uviedol poškodenú do omylu tým, že objednávku za firmu F. podpísal sám, hoci nebol spoločníkom ani konateľom firmy, ale sa za neho vydával. Jedinou spoločníčkou a konateľkou však v tom čase bola jeho manželka. V danej spoločnosti pôsobil ako obchodný riaditeľ, pričom pri výkone tejto činnosti bolo bežné, že uzatváral aj zmluvy so zákazníkmi v mene spoločnosti. Okresný súd vychádzal z nesprávneho predpokladu, že v mene spoločnosti mohol konať a svojim konaním spoločnosť zaväzovať len konateľ. V zmysle uvedeného je nepochybné, že ak podpísal zmluvu - objednávku dňa 27.10.2014 v mene spoločnosti F. s.r.o., načo bol oprávnený a splnomocnený, takéto konanie z obchodnoprávneho hľadiska zaväzovalo priamo obchodnú spoločnosť F. s.r.o. Nie je preto možné vyvodiť jeho individuálnu trestnú zodpovednosť voči obžalovanému za nesplnenie obchodnoprávneho záväzku u zo strany spoločnosti F., bez toho, aby bol akýmkoľvek spôsobom preukázaný jeho podvodný úmysel v čase uzavretia zmluvy. Pokiaľ ide o prevod peňazí vo výške 3.200 euro na súkromný účet jeho manželky, k tomuto uviedol, že išlo o softvérovú chybu ich počítačového systému, ktorý omylom na predmetnú faktúru prideliť súkromný účet jeho manželky, na čo boli upozornení svojimi klientmi a túto chybu bezodkladne napravili. Z účtovného a daňového hľadiska im bol odporučený postup skonzultovaný aj s príslušným daňovým úradom, aby predmetnú platbu preúčtovali na účet firmy cez hotovostnú pokladňu na meno zákazníka a zároveň vystavili zálohovú faktúru a odvedli príslušnú DPH, čo bolo z ich strany aj vykonané. O týchto skutočnostiach existuje dôkaz v účtovníctve. Keďže 08.10.2016 došlo v ich spoločnosti k nedobrovoľnej zmene spoločníka, bol zo spoločnosti odvezený všetok majetok a bolo odcudzené aj kompletne účtovníctvo firmy.

Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podvodu, k tomuto uviedol, že nikdy nekonal pri uzatváraní predmetnej zmluvy v podvodnom úmysle a zmluvný vzťah medzi poškodenou a spoločnosťou F., mal od počiatku obchodnoprávny charakter a mal byť riešený civilnoprávnymi prostriedkami právnej ochrany. Taktiež namietal okolnosť, že objednaný tovar nebol vyrobený a že ho nikto nevidel. Tento záver súd prvého stupňa ustálil len na základe výpovede

poškodenej a svedkov L.. J. P. a O. P., ktorí však priamo spolupracovali s poškodenou a teda ich svedecké výpovede nemožno považovať za objektívne a nezáuhaté. Na podporu svojich obhajobných tvrdení navrhol vypočuť architektku L.. S., ktorá pracovala v spoločnosti F. a mala na starosti zákazku poškodenej a vedúceho výroby A. R.. Tieto výpovede by mohli byť spôsobilé objasniť uvedenú otázku. Okresný súd nevyužil všetky možnosti, ktoré mu umožňuje Trestný poriadok k zisteniu pobytu svedkov a k ich následnému predvolaniu alebo predvedeniu a zabezpečeniu ich účasti na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody tento považuje za nesprávny a nezákonný, pretože skutočná škoda, ktorá poškodenej mohla vzniknúť predstavuje sumu 2667 eur, pričom škoda vo výške 3200 Eur. Je vyčíslená tak, že do tejto bola zahrnutá aj príslušná DPH vo výške 553 Eur, ktorú si poškodená aj zaúčtovala.

Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, f/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému konaniu na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V a to podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava V 05.04.2018.

Vo svojom vyjadrení uviedol, že vina obžalovaného L.. O. bola podľa jeho názoru bezpochyby preukázaná výsluchom poškodenej L.. G. U. ako aj svedkom L.. arch. M. P. a ostatnými listinnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Argumenty obžalovaného považuje za účelové, v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za svoje konanie a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného M.. O. X. zotrvala na písomne odôvodnenom odvolaní a domáhala sa zrušenia napadnutého rozsudku alternatívne a oslobodenia obžalovaného spod obžaloby.

Splnomocnenec poškodenej uviedol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, že škoda doposiaľ uhradená nebola.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný L.. M. O. uviedol, že trvá na svojom odvolaní a pridrižiava sa prednesu svojej obhajkyne.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal (mohol podať) odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného L.. M. O. nie je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu, na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykávané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania. Takéto chyby však v danom prípade zistené neboli.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa v samotnej podstate - v merite veci rozhodol o vine obžalovaného správne. Na obžalovaného L.. M. O. bola podaná obžaloba pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkom základe, že

ako zástupca spol. F., spol. s r.o., so sídlom A. rovníkami XX, Bratislava, IČO: XXX XX XXX, dňa 27. 10. 2014 v Showroome na G. ulici XX v N., podpísal so splnomocneným zástupcom poškodenej, L.. G. U., L.. arch M. P. objednávku na dodanie tovaru, na základe ktorej obvinený, L.. M. O. dňa 29. 10. 2014 prijal od poškodenej, L.. G. U., zálohu vo výške 3 200,- €, pričom s dohodnutým termínom dodania tovaru, a to

do 14 dní a následne po ústnej dohode do dňa 06. 02. 2015, pričom uvedené termíny nedodrжал a teda dohodnuté plnenie neposkytol a potom, ako L.. G. U. od zmluvy dňa 20. 02. 2015 jednostranne odstúpila, jej nevrátil peňažné plnenie v celkovej výške 3 200,- €, pričom už v čase spisovania objednávky obv. L.. M. O. bolo zrejmé, že objednaný tovar nedodá, čím obvinený L.. M. O. svojim konaním spôsobil poškodenú L.. G. U., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bytom A. XX, 8X1 08 N., škodu v celkovej výške 3 200,- €,

Za uvedený prečin bol podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložil na skúšobnú dobu 2 rokov.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe uhradiť poškodeným škodu a to L.. M. B. vo výške 6932,74 Eur a poškodenú L.. G. U. škodu vo výške 3.200 Eur.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/59/2016 zo dňa 26.05.2016 vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 roka ako aj povinnosť uhradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/127/2017 zo dňa 27.09.2017 vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu. Súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný uhradiť poškodenú L.. G. U. škodu vo výške 3.200 Eur.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného L.. M. O..

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodrжал základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. zák., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por. i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por. Odvolací súd teda konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení.

Závery okresného súdu ohľadne skutkových zistení a viny, prezentované vo výrokovej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si krajský súd osvojil a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa v tejto časti odkazuje.

Napriek tomu, že obžalovaný skutočnosti uvedené v obžalobe popiera a bráni sa tým, že na základe zmluvy, ktorú podpísal dňa 27.10.2014 so splnomocneným zástupcom poškodenej L.. G. U., L.. arch. M. P., zákazka bola daná do výroby, je tento usvedčovaný predovšetkým výpoveďou poškodenej L.. G. U., ktorá uviedla, že je pravdou, že zmluvu podpisoval L.. arch. M. P., pričom išlo o výrobu dverí a šatníkových skríň bez montáže. Je pravdou, že dopredu zaplatila sumu 3200 Eur, pričom termín

dodávky bol určený na 14 dní. Po uvedenom termíne sa obžalovaný vyhýbal osobnému kontaktu s jej splnomocneným zástupcom, pričom sa vyhovárал rôznymi spôsobmi, ako napr. že je na služobnej ceste, raz nemali elektriku, raz neboli kľučky a podobne. Napriek tomu, že jej splnomocnený zástupca bol niekoľkokrát vo firme s tým, že si chce pozrieť zákazku, nikdy sa mu to nepodarilo z rôznych dôvodov realizovať. Vzhľadom na to, že zákazka nebola realizovaná ani do troch mesiacov, pričom na internete našla 20 stranový zoznam podvedených ľudí, ktorí tiež zaplatili za tovar, ktorý im nebol dodaný a ktorý zoznam založila do spisu, usúdila, že zo strany obžalovaného ide o podvodné konanie. Napriek tomu dvakrát e-mailom kontaktovala obžalovaného, ktorý jej prisľúbil tovar dodať do 12.02.2015. Tento termín nespĺnil a taktiež nespĺnil ani ďalší termín do 20.02.2015 s tým, že prisľúbil, že ak tovar v tejto lehote nebude dodaný, vráti zálohu 3200 eur. Obžalovaný tento termín opätovne nedodržiaval. Rozhodla sa preto kontaktovať svojho obhajcu, ktorý zistil, že na faktúrach firmy F. bol uvedený súkromný účet L.. G. O., na ktorý mala zložiť finančné prostriedky. Do sumy 3200 Eur započítala aj DPH, keďže objednávku uzatvárala ako podnikateľka. Reálna škoda bola vo výške 2667 Eur. Dodala ešte, že na faktúrach je pečiatka a podpis spoločnosti F., pričom je tam uvedené meno L.. G. O. s tým, že firma F. jej vyúčtovala platbu spoločne s DPH.

Výpoveď poškodenej L.. G. U. je podopretá výpoveďou svedka L.. arch. M. P., ktorý v podstate uviedol, že od uzatvorenia zákazky a poukázania finančnej platby sa mu nepodarilo napriek jeho snahe skontaktovať osobne s obžalovaným, ktorý odkladal termín dodania zákazky a tovaru, pričom sa mu nepodarilo ani dostať sa do výroby za účelom preverenia si realizácie zákazky a to z rôznych dôvodov. Pokiaľ sa skontaktoval s pracovníčkou firmy za účelom preverenia si realizácie zákazky, bolo mu povedané, že nie je kompetentná vybaviť jeho zákazku a následne sa mu nepodarilo ani telefonicky sa skontaktovať s obžalovaným, pretože tento mu telefóny nezdvíhal. Pokiaľ ide o L.. arch. S. a vedúceho výroby R., s týmito ľuďmi nikdy nejednal.

Výpoveď svedka L.. arch. M. P. je podopretá aj výpoveďou L.. arch. P. P., ktorý potvrdil, že spoločne s jeho otcom je konateľom firmy V architekti s.r.o. a pre poškodenú zabezpečovali realizáciu dodávky skriň u firmy F.. Potvrdil aj okolnosti, že so svojim otcom sa viackrát chceli presvedčiť o zadaní zákazky do výroby. Do výroby ich však nikto nepustil, tovar im nikto neukázal. Obžalovaného vo firme viackrát hľadali, pričom žiadali architektku, aby im ukázala zákazku, táto im však odpovedala, že na toto kompetenciu nemá. Rovnako šéf výroby - R. ich nechcel do výroby vpustiť.

Okrem výpovedí citovaných svedkov je konanie obžalovaného preukázané aj listinnými dôkazmi a to predovšetkým objednávkou z 27.10.2014, na ktorej je však uvedená pečiatka firmy, ktorej sídlo nie je totožné so sídlom uvedenom vo výpise z obchodného registra. Okrem toho z obsahu spisového materiálu vyplýva aj okolnosť, že finančné prostriedky uhradené poškodenej boli prevedené na súkromný účet L.. G. O..

Pokiaľ sa týka okolností nevypočutia obžalovaným navrhovaných svedkov a to svedkyne S. a svedka R., správne postupoval súd prvého stupňa, keď dôkaz výsluchom uvedených svedkov nevykonával, keďže obžalovaný nevedel uviesť presné adresy uvedených svedkov s tým, že tieto sa nachádzajú v spisovej dokumentácii firmy F. na G. ul. Keďže ide o svedkov obhajoby bolo povinnosťou obžalovaného zabezpečiť ich účasť na hlavnom pojednávaní. Nie je totiž úlohou súdu prvého stupňa zisťovať adresy pobytu uvedených svedkov.

Odhliadnuc od uvedeného však krajský súd zastáva názor, že vykonaným dokazovaním vina obžalovaného bola bezpečne preukázaná. Nemožno súhlasiť s jeho obhajobnými tvrdeniami, že nemal úmysel uviesť poškodenú do omylu. Obžalovaný už v čase uzatvárania zmluvy zákazky mal vedomosť o tom, že táto nebude včas dodaná, keďže podľa výsledkov dokazovania nebola ani zákazka zrealizovaná a navyše nebol dodržaný ani termín uzatvorenej zmluvy a neboli ani vrátené peniaze. Nemožno opomenúť ani fakt, že súčasťou spisového materiálu sú aj výpisky z internetu, ktorého obsahom je niekoľkostranový zoznam podvedených ľudí, ktorí mali za tovar zaplatiť a tento im nebol ani dodaný. Rovnako nemožno prehliadnuť ani fakt, že obžalovaný v minulosti bol odsúdený za obdobnú trestnú činnosť, z ktorej vyplýva rovnaký modus operandi páchania trestnej činnosti zo strany obžalovaného. Nie je možné akceptovať ani tvrdenie obžalovaného, že ide o obchodnoprávny vzťah, keďže obžalovaný ako splnomocnený zástupca firmy F. podpísal uvedenú objednávku so splnomocneným zástupcom poškodenej.

Odvolačný súd teda uzatvára, že vyššie spomínané vykonané dôkazy, týkajúce sa žalovaného skutku, tvoria logickú reťaz, ktorá bezpečne vedie k záveru o vine obžalovaného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Súd prvého stupňa vyčerpá všetky dosiahnuteľné dôkazy determinujúce náležité zistenie skutkového stavu veci v takom rozsahu a kvalite, ktorá poskytla dostatok potrebných poznatkov pre správne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

Odvolačný súd po preskúmaní výroku o treste dospel k záveru, že súhrnný trest tak, ako bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa je v súlade so zákonom.

Podľa § 42 ods. 2 veta prvá Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že súd je povinný uložiť páchatelovi súhrnný trest za všetky trestné činy, ktoré boli spáchané skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin tohto páchatel'a. Ak bol páchatel' odsúdený viacerými rozhodnutiami, (rozsudkami, trestnými rozkazmi), za trestné činy spáchané skôr ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené prvé z nich, súd musí zrušiť výroky o treste vo všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zák. a páchatel'ovi uložiť súhrnný trest za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť (t.j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu). V danom konkrétnom prípade správne preto ukladal okresný súd obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/59/2016 zo dňa 26.05.2016 a vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/127/2017 zo dňa 27.09.2017.

Súd prvého stupňa nezistiac na strane obžalovaného existenciu žiadnej priťažujúcej ani poľahčujúcej okolnosti, s čím sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 20 mesiacov, pričom v rámci základnej trestnej sadzby mohol ukladať trest od 1 až 5 rokov. Výkon trestu obžalovanému podmienene odložil na skúšobnú dobu dvoch rokov s tým, že správne uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe nahradiť poškodeným škodu.

Pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného, že skutočná škoda nemohla predstavovať výšku 3200 Eur, keďže v tejto sume je zarátaná aj DPH, k tomuto krajský súd udáva, že samotné stanovenie výšky škody spôsobenej trestným činom, ktorej výška bola rozhodná pre právnu kvalifikáciu konania obžalovaného je potrebné uviesť, že ak trestný zákon hovorí o výške škody ako o cene, za ktorú sa vec v mieste obvykle predáva, potom je nutné zdôrazniť, že vec pokiaľ je jej predaj ako zdaniteľné plnenie zo zákona z dani z pridanej hodnoty zaťažený, obvykle sa predáva s ohľadom so zohľadnením DPH. Znamená to teda, že odvíjanie sa určenia výšky škody od ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v dobe a v mieste trestného činu predáva, potom za situácie ak je predaj takejto veci ako zdaniteľné plnenie zo zákona zaťažený daňou z pridanej hodnoty a vec sa obvykle predáva s ohľadom na túto daň, výška škody zodpovedá cene, za ktorú obvykle vec kupuje konečný spotrebiteľ, teda cene vrátane dane z pridanej hodnoty.

Keďže aj výrok spôsobenej škody zodpovedá zákonu a stavu veci krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.